

ת"פ 1290/09/21 - מדינת ישראל נגד טלעאת מסארוה

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 1290-09-21 מדינת ישראל נ' מסארוה

בפני בעניין:	כבוד השופט אלכס אחרר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ישראל רוז-בוים
נגד הנאשם		טלעאת מסארוה ע"י ב"כ עו"ד תאופיק ג'בארין

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, וזאת במסגרת הסכמה דיונית שגובשה בין הצדדים והוצגה בפני ביום 11/11/21.

בהתאם להסכמת הצדדים הורשע הנאשם בעבירות הבאות:

1. ניסיון גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 + סעיף 29(א) לחוק העונשין - תשל"ז - 1977 + סעיף 25 לחוק העונשין תשל"ז - 1977.
2. סיוע להתפרצות לדירת מגורים לביצוע עבירה (שתי עבירות) - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 + סעיף 39 לחוק העונשין תשל"ז - 1977.
3. הסעה ברכב תושב זר אשר שוהה שלא כדין - עבירה לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.
4. החזקת מכשירי פריצה - עבירה לפי סעיף 409 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 + סעיף 29(א) לחוק העונשין תשל"ז - 1977.
5. גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 + סעיף 29(א) לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם הורשע במעורבות בשני אירועים מיום 18/8/21 אשר אירעו בין השעות 10:30 - 11:40 ביישוב אליכין הכל כעולה מהעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן.

בין הצדדים לא גובשה הסכמה עונשית ובהתאם לבקשת ב"כ הנאשם ישיבת הטיעונים לעונש נדחתה למועד מאוחר יותר וזאת על מנת שעניינו של מרשו יובא בפני שירות המבחן לצורך הגשת תסקיר בעניינו. כך גם, במקביל, הופנה עניינו של הנאשם לממונה על עבודות השירות וזאת לצורך בדיקת התאמתו לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות.

בתאריך 2/6/22, נשמעו בפני טיעוני הצדדים לעניין העונש. המאשימה עתרה במסגרת טיעוניה להטלת ענישה במתחם שנע בין 10-20 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי מרתיע, קנס משמעותי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי תוך הדגשת העובדה שהמעורב הנוסף באירועים הורשע בעבירות של ניסיון להתפרצות דירת מגורים ונדון לעונש מאסר בפועל של 18 חודשים. ב"כ המאשימה ביקש למקם את עונשו של הנאשם בתוך מתחם עונש המאסר ברף התחתון.

מנגד, ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם, נעדר עבר פלילי, היה עצור לראשונה בחייו למשך 8 ימים, שלאחריהם שוחרר בתנאים מגבילים בהם מעצר בית מלא ומוחלט לתקופה של שבעה וחצי חודשים ולאחר מכן למעצר בית חלקי. לעמדתו, לאור הפסיקה הנהוגה, הענישה הראויה במקרה זה הינה ענישה צופה פני עתיד ולחילופין כזו שניתן יהיה לרצותה בעבודות שירות.

כל צד הפנה את בית המשפט במסגרת טיעונו לפסיקה מתאימה.

תסקיר שירות המבחן:

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן אשר המליץ על הטלת ענישה מוחשית בדמות מאסר שירוצה בעבודות שירות ברף הנמוך. לעמדת שירות המבחן, ענישה זו תחדד עבור הנאשם את אחריותו ובחירותיו ותמחיש לו את חומרת התנהגותו. בכך יהיה כדי להקטין את הסיכון להישנות התנהגותו עוברת החוק.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות:

מטעם הממונה על עבודות השירות הוגשה חוות דעת חיובית לפיה הנאשם כשיר לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית

המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40א' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם וזאת גם לאחר תיקון כתב האישום שכן מדובר בעבירות אשר פוגעות פגיעה ממשית בפרטיותו ובקניינו של הפרט וזאת בעת שהנאשם היה שותף להכשרת הקרקע לביצוע העבירות בהן הוא הורשע בכתב האישום המתוקן.

בפסיקה נקבע לא אחת כי עבירות ההתפרצות והגניבה הפכו למכת מדינה, הפגיעה ברכושו של הציבור מערערת באופן משמעותי וניכר את תחושת בטחונו ובתי המשפט מחויבים לנקוט בענישה מתאימה לצורך מיגור התופעה - ראו לעניין זה רע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל, רע"פ 6210/18 אבו גאנם נ' מדינת ישראל.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות לא ניתן להתעלם מהעובדה שהנאשם סייע לאחר, שוהה בלתי חוקי, ולאדם נוסף שזהותו לא ידועה למאשימה, להתפרץ לדירת מגורים ולגנוב את תכולתה ואך בשל הגעת המתלונן לבית נמלטו השותפים מהמקום. כך גם הכשיר הנאשם את ביצוע העבירה במובן זה שהסיע את המעורבים הנוספים, שוהים בלתי חוקיים בתוך שטחי המדינה, תוך הפרת האמון שניתן בו כאזרח ישראל אשר אמור להקפיד על הערכים המוגנים של זכות המדינה לקבוע את הבאים בשעריה בהיבט הנ"ל, לעניין זה ראו ע"פ 6545/16 אסקאפי נ' מדינת ישראל, שם נקבע לעניין זה כדלהלן: **"המערער הורשע כאמור בשתי עבירות ובחומרתה של אף אחת מהן לא ניתן להקל ראש. חוק הכניסה לישראל קובע מדרג חומרה שלפיו העבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים (כמו גם העסקתם והלנתם) הינה חמורה מעבירת השהייה הבלתי חוקית כשלעצמה, ובפסיקה הושם דגש על החומרה והאשם הדבק בתושבי ישראל המסיעים שוהים בלתי חוקיים למען בצע כסף, ועל ידי כך יוצרים אף סיכון בטחוני..."**

מדיניות הענישה הנהוגה:

בפסיקה נקבע כי מדיניות הענישה ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן, ובהעדר נסיבות יוצאות דופן בחריגותן הינה הטלת עונשי מאסר מהותיים, לעניין זה אפנה לעפ"א (נצרת) 306/09 מאיר אסור נ' מדינת ישראל שם נקבע כדלהלן: **"כבר הבענו דעתנו לא אחת, והדבר נתמך בפסיקתו העקבית של בית המשפט העליון, כי יש להחמיר בעונשם של מי ההופכים בתיים של אחרים, לעיי חורבות, או ל"הפיכת סדום ועמורה" (ראה והשווה רע"פ 1708/08 מרדכי לוי נ' מדינת ישראל).**

כבר אמרנו לא אחת, כי על דרך הכלל ובהעדר נסיבות אישיות יוצאות דופן, הרי, שעל מי המבצע עבירת

פריצה, והוא נעדר עבר פלילי יש להטיל עונש מאסר של 12 חודשי מאסר, ואילו מי שהפך את מעשי הפריצה ללחם חוקו והינו רצידיביסט בתחום זה, יש לגזור עונשי מאסר של 3 ואף 4 שנים מאסר בפועל.

מאליו מובן, כי אין באמור כדי לקבוע "תעריף" אחיד, של ענישה, שכן, הענישה לעולם אינדיבידואלית היא. אולם, קו מנחה יש באמור לעיל, כאשר כמובן בכל מקרה ומקרה יישקלו נסיבותיו האישיות של כל נאשם ונאשם, שאלת הודאתו, חרטתו, קבלה כנה לעתיד לבל ישוב למעגל הפשע ועוד".

ב"כ המאשימה הפנה במסגרת טיעונו לפסק דין בת"פ 28209-08-20 **מדינת ישראל נ' מחמיד** שניתן בבית משפט זה ע"י כב' השופט קפלן (ערעור שהוגש ע"י הנאשם נדחה) ובהתאם לאמור בגזר דין זה, עתר לקביעת מתחם עונש הולם למאסר בפועל בין 10-20 חודשים וביקש למקם את עונשו של הנאשם בתוך המתחם ברף התחתון, היינו, 10 חודשי מאסר לצד ענישה הצופה פני עתיד.

בענייננו כאמור מדובר בנאשם אשר הורשע בעבירות סיוע להתפרצות לדירת מגורים, ניסיון גניבה, הסעת תושב זר השווה שלא כדין בשטחי המדינה והחזקת מכשירי פריצה. בשים לב לעונש שהוטל על האחר ולאור העבירות בהן הורשע הנאשם אני קובע כי מתחם העונש ההולם יעמוד על מאסר שבין 7-15 חודשים לצד ענישה הצופה פני עתיד, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה:

הנאשם שבפני בן 54 שנה נשוי ואב ל- 6 ילדים, נעדר הרשעות קודמות, לקח אחריות מלאה על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר. הנאשם הסביר שהרקע לביצוע העבירות מקורו ברצון לפרוע את חובותיו הכספיים לשוק האפור שצבר בנו.

הנאשם שהה במעצר למשך כ- 10 ימים וממועד שחרורו שהה בתנאים מגבילים בהם מעצר בית מלא לפרק זמן של שבעה וחצי חודשים, ללא הפרות כלשהן. התרשמתי שהנאשם אכן מבין את הפסול שבמעשיו, ואת החומרה שבהם, וזאת בהתאם לדבריו שנאמרו באולם בית המשפט "**טעיתי ואני לא אחזור על הטעות שלי**".

תסקיר שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית, אך מנגד, הומלץ על הטלת ענישה בדמות מאסר שירוצה בעבודות שירות ולא מאחורי סורג ובריח. שירות המבחן התרשם שענישה שכזו תחדד עבור הנאשם את אחריותו לבחירותיו ותמחיש לו את חומרת התנהגותו, כך גם להתרשמות שירות המבחן ענישה שכזו תקטין את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק, מצד הנאשם בעתיד.

אני סבור שבאיזון המתבקש, יהיה זה נכון שלא לנכות את תקופת המעצר מעונש המאסר שיוטל על הנאשם בגין תיק זה, כך שבנסיבות העניין ירצה הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות בהתאם למלוא התקופה שתוטל עליו על ידי בגזר דין זה.

כן אתחשב בפרק הזמן בו היה הנאשם משוחרר בתנאים מגבילים בהם מעצר בית מלא כך שאטיל על הנאשם ענישה ברף התחתון של המתחם כלומר מאסר שירוצה בעבודות שירות לצד ענישה מרתיעה ומשמעותית הצופה פני עתיד,

ופסילת רישיון הנהיגה.

התביעה לא עתרה במסגרת טיעוניה לחילוט רכב הנאשם ועל כן איני נדרש להכריע בסוגיה זו.

אשר על כן, ולאור כל האמור לעיל אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 7 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות. מאחר והמועד הנקוב לתחילת ריצוי עונש עבודות השירות בחוות הדעת שהוגשה לבית המשפט חלף זה מכבר, הממונה על עבודות השירות מתבקש לתאם עבור הנאשם מועד חלופי ובמועד שייקבע יתייצב הנאשם לתחילת ריצוי עבודות השירות במשרדי הממונה על עבודות השירות - **יחידת ברקאי שלוחת צפון מתחם כלא מגידו** וזאת לצורך קליטתו.

2. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה על כל עבירת רכוש שעונשה 3 שנות מאסר ומעלה ויורשע בה.

3. מאסר על תנאי של 2 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה על כל עבירה כנגד חוק הכניסה לישראל ויורשע בה.

4. אני פוסל את הנאשם מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט עד ולא יאוחר מיום 24/7/22 ובהעדרו יוגש מטעם הנאשם תצהיר ערוך ומאושר כדין.

5. אני פוסל את הנאשם מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותן עבירות שעליהן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

6. אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 2,000 ₪ הקנס יקוזז מסכום הפיקדון שנמצא בתיק מ"ת 1307-09-21 וזאת במידה ואכן הופקדו כספים אלה ע"י הנאשם, שאם לא כן יש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מרגע מתן גזר הדין ועד ליום 20/9/22 וזאת באחת מהדרכים הבאות:

• **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל " תשלום גביית קנסות".

• **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן**

לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ניתן בזה צו להשמדת מוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ג סיוון תשפ"ב, 22 יוני 2022, בנוכחות הצדדים.